

Jens Blendstrup

Gud vallomásai

Gud házat vesz. Egy szép napon megakad a szeme egy újsághirdetésen. De az is lehet, hogy barátja, Muggi, a végrehajtó hallott a risskov-i nyaralóról, mely nevét bizonyára a szomszédságában elterülő erdőről kapta. Gerd Lillianek esze ágában sem volt elkísérni férjét. Elvetélt ötletnek tartotta a házvásárlást; Mugginak különben is annyi furcsa dolog jutott az eszébe, pedig jólelkű ember, van egy díjnyertes macskája, nem is beszélve arról, hogy fedettpályás sakkmester.

És honnan vennénk rá a pénzt? – kérdi Gerd Lillian. Gud tehát kénytelen egyedül megnézni. Kiderül, hogy nem is nyaraló, hanem igazi ház, az egyetlen a kavicsos út mentén álló hétvégi házak között. A korábban itt lakó család most börtönben lehet. A ház kert felőli oldalán a felső gerendából rengeteg szög áll ki, mert a tulajdonos annyira rettegett a villámlástól, hogy valahányszor vihar tört ki, létrán felmászott és bevert egyet a falba. Gud ettől csak még emberibbnek találta a házat, gondolván, hogy előttük is pszichoszomatikus lények laktak itt.

Gud három végrendeletet ír. Ahogy mondani szokta, azért, hogy elkerülje az ellenségeskedést. Arra az esetre, ha meghalna. Mondja elszomorodva. De mindig méltóságteljesen. Hogy veletek, fiaim, ne az történjen, ami apánk halálakor velem és bátyámmal, Svenddel. A bélyeggyűjteményre és a tajtékpipákra gondol, melyek titokzatos körülmények között tűntek el. Nem szeretné, ha ez az eset megisméltódna. Itt nem lesznek Káinok és Ábelek. Gud végrendeletei tulajdonképpen nem is igazi végrendeletek. Inkább terjedelmes eszmefuttatások, olyan helyzetjelentés-félék az életről. Minden pontot kimerítő leírás követ. „A hagyaték avagy Gerda státusa halálom esetén” című például a kutya általános egészségi állapotáról szól, és arról, hogy halála után hogyan kell lemosni Schenko bajuszát napjában egyszer. Aztán az életről elmélkedik, úgy általában. Rendőrségi jelentéseket közöl a boltos állítólagos sikkasztásáról. Megvádol és megfigyel néhány szomszédot az utcából, akiről úgy gondolja, egy sátánista szekta tagjai. Dicséri a szemközti telefonszerelőt. De mélyebb értelmű gondolatokat is papírra vet. A ködről, mely egyszer csak el fogja nyelni, és arról, hogy a halál egyáltalán nem fájdalmas. Az esküdözések ellenére is nagyszerű testamentumok képekkel Gud diószüretéről és egyértelmű, könnyed mozdulattal bevéssett gondolatjelek, melyek Gud végrendelező gondolatainak elválasztására szolgálnak. Az oldalakat római számokkal jelöli és jó néhány szót latinul ír, székletét például mindig féceszként említi a tizennegyedik oldalon. A végrendeletek létezését fiai végül aláírásukkal tanúsítják az „Előttünk mint tanúk” pontban, ezután az írás a szekreter titkos fiókjába kerül. Gud véget nem érő végrendeleteit mindenki megmosolyogja. Nevetnek, mert legalább száz évvel földi pályafutása befejezése előtt alaposan bebiztosítja magát. Hiszen

Gud mégiscsak Gud, még ha cigarettázik is, és karácsonykor, illetve más ünnepekkor túl sok is a gyomorsava.

Gud női tornát néz. Párnáját szokás szerint a farkára teszi, de már nem jön izgalomba. Szerinte ezek a mai lányok túl soványak. Az egész Maxi Gnauckkal kezdődött. Törékeny nádszálkisasszony volt a többiekhez képest. Akkoriban azonban még ott voltak a hatalmas fenekű bolgárok, de ma már ők is eltűntek, sóhajt. És még a legvadabb fantáziámban sem izgatnak fel a hájas sápatag hulahoppkarikás amerikai nők.

Soós Anita fordítása

Gud taler ud 2005. s. 111–113. / *Gud vallomásai* regény 2005.
Samleren

Jens Blendstrup író, drámaíró 1968-ban született Århusban. Az odensei egyetemen történelmet és irodalomtörténetet hallgatott. Az „Øverste kirurgiske” című folyóirat munkatársa, illetve szerkesztőként dolgozik a kiadónál. A *Mennesker i mistbænk* (*Emberek üvegházban*) című novelláskötettel debütált 1994-ben. Blendstrup írásaiból árad a vitalitás, szinte eszelős humorral ragadja meg a groteszk és bizarr jeleneteket, és különös érzéssel ábrázolja a mindennapok furcsaságait.

Első regénye, a *Gud taler ud* (*Gud vallomásai*) 2004-ben jelent meg. Gud, akinek neve Istent jelent, a szó szoros értelmében a Mi Atyánk. Apa, főnök és pszichológus. A pezsgő, tréfás hangvétélű könyv a felszín alatt igenis komoly. Egy bohókás, kicsit örült, kicsit veszélyes férfi életén keresztül mutatja be, hogyan teszi tönkre az ember életét a betegség. Gud egyben Jens Blendstrup apja is. A könyv az író apró gyermekkora, és apja mintegy harminc évvel később bekövetkezett halála közötti időszakot öleli fel.